

andre udlændinge (end de i § 9, stk. 1, nævnte), hvis væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervsmæssige hensyn taler for at imødekomme ansøgningen. På grund af det i 1973 indførte og ved udlændingeloven opretholdt indvandringsstop gives der kun sjældent tilladelse af beskæftigelsesmæssige hensyn.

Inden for det almindelige arbejdsmarked vil tilladelse kun blive meddelt til udlændinge med uddannelse eller færdigheder, som ikke kan skaffes her i landet, såfremt de pågældende skal udføre arbejde af ganske særlig karakter, og kun hvor helt afgørende produktionshensyn taler derfor. Det er i den forbindelse en forudsætning, at Arbejdsmarkedsnævnet skal godkende arbejdskontrakten mellem udlændingen og arbejdsgiveren.

I forbindelse med en ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 3, anmoder Udlændingestyrelsen efter fast praksis det regionale arbejdsmarkedsråd om en udtalelse om, hvorvidt der kan anvises kvalificeret herboende dansk eller udenlandsk arbejdskraft.

Udlændingestyrelsen har efter det oplyste i perioden 1. januar 1995 til 25. september 1995 haft en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 142 dage i sager vedrørende ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse, hvor det regionale Arbejdsmarkedsråd anmodes om en udtalelse, inden der træffes afgørelse i sagen.

Udlændingestyrelsen har oplyst, at det er styrelsens mål i 1996 at nedbringe sagsbehandlingstiden og forenkle sagsgangene for blandt andet ansøgninger efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 3.

Spm. nr. S 796

Til justitsministeren (15/12 95) af:

Margrete Auken (SF):

»Hvad gjorde Justitsministeriets øverste embedsmænd for at forhindre daværende justitsminister Erling Olsen i vildledningen af lokalnævnet i København, da han – åbenbart i strid med sandheden – ifølge notat af 1. juni 1993 oplyste borgmester Tom Ahlberg om, at »regeringen allerede har iværksat en uvildig undersøgelse«, en oplysning, han ifølge Tom Ahlbergs udsagn i tv-udsendelsen »På ministerens vegne« oven i købet har forstærket med at

forsikre Tom Ahlberg på selve mødet om, at det indebar, at Rigspolitiet skulle foretage afhøringen af Københavns Politi?«

Begrundelse

Med baggrund i de fremsendte notater fra topembedsmænd i Justitsministeriet, udarbejdet i sommeren 1995, står det fast, at disse embedsmænd i hvert fald var ganske klar over, at det ikke ville være en uvildig undersøgelse, Asbjørn Jensen var blevet bedt om at lave. Om ministeren var klar over dette, er der stadig væk tvist om, han benægter det selv. Det er der derimod ikke om, at han til Tom Ahlberg oplyste, at undersøgelsen var uvildig, ej heller at Justitsministeriet var opmærksom på denne vildledning, eftersom den findes i et notat udarbejdet til lejligheden.

Der henvises til ombudsmandens foreløbige redegørelse om Nørrebro sagen, s.19, og til tv-udsendelsen »På ministerens vegne«.

At også den nuværende minister finder undersøgelsen uhensigtsmæssig, fremgår af talepapiret fra samrådet d. 29. juni d.å.: ... »Med den viden, vi har i dag, er der derfor for mig at se ingen tvivl om, at det ville have været en langt mere tillidsvækkende og rigtig løsning også at lade Rigspolitechefens Rejseafdeling stå for afhøringerne af Københavns Politi. At man dengang valgte en anden løsning, tror jeg, at vi alle i dag kun kan beklage.«

Svar (11/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

I forbindelse med besvarelsen af 8. september 1995 af spørgsmål nr. 441 fra Retsudvalget (Alm.del – bilag 1056) fremsendte Justitsministeriet det materiale, der foreligger i ministeriet vedrørende mødet med daværende borgmester Tom Ahlberg den 2. juni 1993, herunder en til brug for mødet udarbejdet notits af 1. juni 1993 som nævnt i spørgsmålet.

Som det fremgår af svaret, foreligger der ikke noget referat af mødet.

Efter Justitsministeriets opfattelse kan det i øvrigt ikke af udtrykket »en uvildig undersøgelse« udledes, at Rigspolitechefens Rejseafdeling som led i Asbjørn Jensens undersøgelse skulle forestå afhøringer af ansatte i Københavns Politi.